Caitanya Caritamrita, Antya, 20.38

prema dhana vina vyartha daridra-jivana
dasa kari vetan more deha prema dhana

Gyvenimas be meilės -
tuščias ir skurdus.
Paskirk mane tarnu,
o Viešpatie.
Lai meilė man
atlyginimu bus.

Caitanya Caritamrita, Madhya 2.40

śuna mora prāṇera bāndhava
nāhi kṛṣṇa-prema-dhana, daridra mora jīvana,
dehendriya vṛthā mora saba

Śrī Caitanya Mahāprabhu tęsė:
Brangūs draugai, jūs -
mano gyvybė, mano siela,
todėl sakau jums,
neturiu aš
meilės Kṛṣṇai dovanos.
Todėl, gyvenimas man
tuščias ir skurdus.
O kūnas ir jutimai
visiškai beverčiai.

Madhya 2.41

punaḥ kahe,—hāya hāya, śuna, svarūpa-rāmarāya,
ei mora hṛdaya-niścaya
śuni karaha vicāra, haya, naya—kaha sāra,
eta bali' śloka uccāraya

Ir vėl su liūdesiu jis kreipės
į Svarūpą Dāmodarą
ir Rāyą Rāmānanda:

„Ach! Paklausykite draugai,
dabar jūs žinot
įsitikinimą mano širdyje.
Tatai žinodami
nuspręskit patys,
ar aš teisus, ar ne.
Tik man sakykit tiesą."

Tada Mahāprabhu pradėjo kitą posmą.

Madhya 2.42

ka-i-avarahi-aḥ pemmaḥ a hi hoi māḥ use loe
ja-i hoi kassa virahe hontammi ko jīa-i

Materialiam pasauly
meilė Dievui be apgaulės
neįmanoma.
Jei tokia meilė būtų,
gi nebūtų
išsiskyrimo skausmo.
O jei jau tektų išsiskirt,
nejau gyventum?

Madhya 2.43

akaitava k□□□a-prema,□□□□ yena jāmbūnada-hema,
sei premā n□ loke nā haya
yadi haya tāra yoga,□□□□ nā haya tabe viyoga,
viyoga haile keha nā jīyaya

Neveidmaininga meilė K□□□ai -
tarytum auksas
iš *Jāmbū* upės.
Neegzistuoja ji
žmonių pasauly.
Jei egzistuotų,
negalėtų būti
išsiskyrimo skausmo.
Jei tektų išsiskirti,
negalėtum juk gyventi.

Madhya 2.44

eta kahi' śacī-suta,□□□□ śloka pa□e adbhuta,
śune du□he eka-mana hañā
āpana-h□daya-kāja,□□□□ kahite vāsiye lāja,
tabu kahi lāja-bīja khāñā

Po to Šrīmatī Šacīmātos mylimas sūnus
pasakė kitą gražų posmą,
o Rāmānanda Rāya ir Svarūpa Dāmodara
klausės dėmesingai.

„Jaučiu didžiulę gėdą
kalbėdamas jums apie tai,
kas vyksta mano širdyje.
Bet vis dėlto

nurijęs gėdos sėklą
kalbėsiu tiesiai.
Išklausykit.“

Madhya 2.45

na prema-gandho ’sti darāpi me harau
krandāmi saubhāgya-bharaṁ prakāśitum
vaṁśī-vilāsy-ānana-lokanaṁ vinā
bibharmi yat prāṇa-pataṅgakān vṛthā

Mano širdy nėra nei kvapo meilės Viešpačiui Hari.
O ir verkiu tik rodydamas didžią savo sėkmę.
Išties, nors K□□□os veido nematau ir negirdžiu jo fleitos,
Toliau tempiu gyvenimą tarsi vabzdys, be tikslo.

Madhya 2.46

dūre śuddha-prema-gandha,□□□□ kapaṭa premera bandha,
seha mora nāhi kṛṣṇa-pāya
tabe ye kari krandana,□□□□ sva-saubhāgya prakhyāpana,
kari, ihā jāniha niścaya

Man tolima netgi užuomina
apie nepriekaištingą meilę.
O tariamoji meilė
nepririš manęs
prie K□□□os lotosinių pėdų.
Kai aš verkiu,
darau tai, kad
pademonstruočiau
savo sėkmę.
Jūs galit tuo neabejoti.

Madhya 2.47

yāte vaṅśī-dhvani-sukha,□□□□ nā dekhi' se cāṅda mukha,
yadyapi nāhika 'ālambana'
nija-dehe kari prīti,□□□□ kevala kāmera rīti,
prāṇa-kīṭera kariye dhāraṇa

Nors nematau
skaistaus tarsi mėnulis
K□□□os veido,
kai laimės kupinas
fleita jis groja,
Ir neturiu vilties
jį susitikti,
vis tik aš rūpinuosi
kūnu.
Tai geismo kelias.
Bet toliau
kaip kirminas laikausi
įsikibęs į gyvenimą.

Madhya 2.48

k□□□a-premā sunirmala,□□□□ yena śuddha-gaṅgā-jala,
sei premā—amṛtera sindhu
nirmala se anurāge,□□□□ nā lukāya anya dāge,
śukla-vastre yaiche masī-bindu

Juk meilė K□□□ai
be dėmelės,
taip pat tyra kaip
Gangos vandenys.
Ši meilė – tai
nektaro vandenynas.

Potraukis K□□□ai -
nepriekaištingas,
bet kokia dėmelė
ant jo išlystų,
Kaip rašalo dėmė ant
balto drabužio.

Madhya 2.49

śuddha-prema-sukha-sindhu,□□□□ pāi tāra eka bindu,
sei bindu jagat□ubāya
kahibāra yogya naya,□□□□ tathāpi bāule kaya,
kahile vā kebā pātiyāya

Tyra meilė K□□□ai - laimės vandenynas.
Jei bent vieną lašą gaučiau,
pasaulį visą paskandintų.
Išreikšti meilę atvirai netinka,
tačiau beprotis priverstas kalbėti.
Bet net jei kalba jis, ar kas juo tiki?“

Madhya 2.51

ei premā-āsvādana,□□□□ tapta-ik□u-carva□a,
mukha jvale, nā yāya tyajana
sei premā yā□ra mane,□□□□ tāra vikrama sei jāne,
vi□ām□te ekatra milana

Patirti tokią meilę Dievui –
Lyg degančią cukrašvendrę kramtyti -
Burna liepsnoja, o tu negali sustoti.
Kieno širdy yra truputį meilės,
Tikrai galės pajust jos galią,
Taip susitinka tik nektaras ir nuodai

Madhya 2.52

pīyūṣābhir nava-kāla-kūṭa-kaṭutā-garvasya nirvāsano
nisyandena mudāṁ sudhā-madhurimāhaṅkāra-saṅkocanaḥ
premā sundari nanda-nandana-paro jāgarti yasyāntare
jñāyante sphuṭam asya vakra-madhurās tenaiva vikrāntayaḥ

Meilė gi
sukelia kančias,
sunaikinančias
šviežių nuodų
aštrumo išdidumą,
o liedama palaimą ant galvos,
sumenkina ambrozijos
saldumo egoizmą.
Gražioji drauge,
ta širdis,
kurioj pabudo meilė
Nandos sūnui,
suprast akivaizdžiai galės
kreivas ir tuo pačiu
saldžias jos galimybes.